

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418203658
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6418203658.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudkýň JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzuríkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny, P. L., dieťa rodičov: matka S. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. L., X. XXX/X, a otec S. Y. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. L., prechodne bytom C. XX, o návrhu matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 27P/27/2018 - 59 zo dňa 27. 09. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 27P/27/2018-59 zo dňa 27. 09. 2018 vo výroku I. a III. **p o t v r d z u j e**.

II. Vo výroku II. rozsudok **z r u š u j e** a v tejto časti vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú K., nar. XX. XX. XXXX, zo sumy 30 % zo životného minima pre nezaopatrenú nepľnoletú osobu podľa osobitného zákona na sumu 100,- Eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 01. 09. 2018 (výrok I.). Súd ďalej rozhodol o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01. 09. 2018 do 27. 09. 2018 vo výške 170,- Eur, ktoré povolil otcovi zaplatiť v troch mesačných splátkach po 50,- Eur a jednej mesačnej splátke vo výške 20,- Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok II.). Zároveň rozhodol, že týmto rozsudkom sa mení výrok rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/65/2012 - 8 zo dňa 19. 06. 2012 v časti výživného pre maloletú K. E., nar. XX. XX. XXXX (výrok III.). Súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu matky maloletého dieťaťa, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti na sumu 100,- Eur mesačne s tým, že výživné bolo naposledy upravené rozsudkom súdu zo dňa 19. 06. 2012 č. k. 6P/65/2012 - 8 v minimálnom zákonom rozsahu, pričom náklady na výživu maloletého dieťaťa od tej doby podstatne vzrástli, pretože maloleté dieťa od septembra 2018 nastúpilo do X. ročníka základnej školy. Matka maloletého dieťaťa v návrhu uviedla, že otec oficiálny príjem nemá, ale podniká v Y. na iné meno. Ona pracuje na polovičný úväzok s mesačným príjmom zhruba 240,- Eur mesačne, je v priebehu oddlžovacieho konania, po finančnej stránke jej pomáhajú rodičia a priateľ. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že výživné na maloleté dieťa bolo naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/65/2012 - 8 zo dňa 19. 06. 2012, ktorým bola schválená dohoda rodičov ohľadom výživného tak, že otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 30 % zo životného minima pre nezaopatrenú nepľnoletú osobu podľa osobitného zákona mesačne, splatným vopred k rukám matky vždy do 20. dňa v mesiaci.

Matka maloletého dieťaťa je zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom cca 200,- Eur. Otec maloletého dieťaťa je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, a to od 03. 01. 2012, pričom mu bolo ponúknutých viacero pracovných ponúk, doposiaľ neuzatvoril žiadny pracovný vzťah, je evidovaný ako dlžník v Sociálnej poisťovni, pravidelne preukazuje, že si prácu hľadá, avšak bezúspešne, nepožiadala o dávku v hmotnej núdzi, do 31. 10. 2017 poberal príspevok na opatrovanie cca vo výške 200,- Eur mesačne. Matka maloletého dieťaťa poberá prídavok vo výške 23,68 Eur. V konaní bolo zistené, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny K. vykonal šetrenie pomerov na adrese prechodného pobytu otca, pričom bolo zistené, že tento sa zdržiava v E. na E., kde bol aj zastihnutý. Pomáha pri A. E., z čoho má príjem 300,- Eur mesačne. Podľa vyjadrenia otca maloletého dieťaťa má v prenájme dvojizbový byt v Y. s mesačným nájomným 150,- Eur, pričom otec šetrenie pomerov v uvedenom byte úradu neumožnil. Matka maloletého dieťaťa spolu s maloletým dieťaťom žije v štvorizbovom byte aj s rodičmi matky maloletého dieťaťa, ktorí jej musia finančne vypomáhať. Súd prvej inštancie z pripojených spisov sp. zn. 6P/65/2012 a sp. zn. 9P/20/2014, vedených Okresným súdom Žiar nad Hronom, mal preukázané, že v čase rozhodovania o zverení maloletého dieťaťa matke a určení výživného na minimálnu zákonom stanovenú hranicu otec maloletého dieťaťa bol nezamestnaný, privyrábal si z A. X. O. a z toho, čo si dopestuje. Matka maloletého dieťaťa bola v tom čase na materskej a poberala rodičovský príspevok vo výške 217,- Eur. V roku 2014 prebiehalo na Okresnom súde Žiar nad Hronom konanie vedené pod sp. zn. 9P/20/2014 o úprave styku otca maloletého dieťaťa s maloletým dieťaťom, pričom v tom čase bol otcovi maloletého dieťaťa odobratý vodičský preukaz v dôsledku požívania alkoholických nápojov. Zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 14. 03. 2014 vyplývalo, že otec maloletého dieťaťa si dokázal privyrobit' mesačne 1.000,- Eur a poberal príspevok na opatrovanie. Súd s poukazom na čl. V. zákona č. 36/2015 Z. z. (ďalej „Zákon o rodine“) pri aplikácii § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 mal za preukázané, že návrh matky, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti na sumu 100,- Eur mesačne, je dôvodný, pričom súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že k podstatnej zmene pomerov došlo na strane maloletého dieťaťa, u ktorého došlo k zvýšeniu výdavkov predovšetkým v dôsledku nástupu do X. ročníka základnej školy, ale aj v dôsledku jeho doterajšieho vývoja, pretože naposledy bolo rozhodované o vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu v čase, keď maloleté dieťa bolo vo veku necelého roku. Od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnému zvýšeniu životných nákladov aj v dôsledku celkovej inflácie, pričom súd mal za evidentné, že suma výživného určená ako zákonom stanovená minimálna výška vyživovacej povinnosti otca maloletého dieťaťa nie je postačujúca na pokrytie základných životných potrieb maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie poukázal na to, že otec si značne polepšil v príjmoch, keď už v roku 2014 si vedel privyrobit' 1.000,- Eur mesačne (s poukazom na vyššie uvedenú správu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny), pričom poukázal na to, že je evidentné, že ide o príjem, ktorý otec maloletého dieťaťa nevykazuje a neodvádza z neho daň a odvody. Súd tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa doplatil v auguste dlžné výživné za predošlých 7 mesiacov, dospel k záveru, že tento disponuje dostatočným príjmom. Hoci z predložených dôkazov vyplýva, že otec maloletého dieťaťa je evidovaný dlhodobo v evidencii uchádzačov o zamestnanie, avšak pravidelne mu je ponúkaná práca, je nepravdepodobné, že za tak dlhý čas by mu nevyhovovala ani jedna z pracovných ponúk, súd ustálil, že je zjavné, že otec maloletého dieťaťa nemá skutočný záujem nájsť si prácu, ale má záujem iba byť evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, preto súd pri posudzovaní jeho schopností, možností a majetkových pomerov nevychádzal z jeho skutočných príjmov, ale z tzv. potenciálnych príjmov, to znamená z príjmov, ktoré môže dosiahnuť. Súd poukázal na to, že otec maloletého dieťaťa je evidentne zdravotne spôsobilý, keďže si privyrába chovom dobytka, aj vzhľadom na súčasnú situáciu na trhu práce a množstvo pracovných ponúk je v schopnostiach a možnostiach otca maloletého dieťaťa nájsť si lepšie platenú prácu, pričom súd dospel k názoru, že je nepravdepodobné, že by si osoba s vysokoškolským vzdelaním nevedela od roku 2012, t. j. viac ako 6 rokov, nájsť akúkoľvek prácu. Zároveň súd zdôraznil, že otec maloletého dieťaťa neumožnil šetrenie pomerov zamestnancom úradu práce v mieste, kde sa zdržiava a žiadnym spôsobom nepreukázal výšku svojich výdavkov, pokiaľ ide o nájom za bývanie vo výške 150,- Eur mesačne (ktoré uvádzal), ani ostatné výdavky. S poukazom na prvoradé hľadisko pri rozhodovaní vo veciach, týkajúcich sa maloletých detí, a to záujem maloletého dieťaťa, pričom výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami, súd vyživovaciu povinnosť otca k maloletemu dieťaťu zvýšil na sumu 100,- Eur mesačne od 01. 09. 2018, keď mal za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa tak, ako aj k zmene pomerov na strane otca maloletého dieťaťa, u ktorého došlo k zvýšeniu jeho životnej úrovne, keď tento dosahoval vyššie príjmy z výkonu povolania ako v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti (ako sa vyjadril v konaní sp. zn. 9P/20/2014). Súd zdôraznil, že u matky nastalo podstatné zvýšenie výdavkov spojené s bývaním, úhradou nákladov spojených s nástupom maloletého dieťaťa do školy a

tým potrebným nevyhnutným vybavením aj domácnosti (nábytok), pričom zdôraznil, že matka zároveň maloleťmu dieťaťu poskytuje osobnú starostlivosť. Z týchto dôvodov súd návrhu matky maloleťmu dieťaťu vyhovel a zvýšil výživné na maloleťmu dieťaťu na sumu 100,- Eur mesačne po zohľadnení potrieb maloleťmu dieťaťu, pomerov na strane rodičov maloletej, ako aj vývoja životných nákladov. Dlhé výživné povolil splácať otcovi maloleťmu dieťaťu v mesačných splátkach spolu s bežným výživným tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu podal odvolanie otec maloleťmu dieťaťu z dôvodu, že nebol na pojednávaní, lebo predvolanie mu bolo doručené dva dni po pojednávaní, pojednávanie bolo skôr ako uplynula doba na prevzatie predvolania. Ako ďalší dôvod uviedol, že podáva odvolanie proti výške výživného. Ďalej v odvolaní uviedol, že nebolo spomenuté navrhovateľkou, že má ešte vyživovaciu povinnosť na ďalšie dve maloleťmu deti, odvolával sa proti odôvodneniu v bode 6 rozsudku - do októbra 2017 opatroval osobu so zdravotným postihnutím v 24-hodinovej opatere, proti odôvodneniu rozsudku v bode 9 - žiadne dlhy jej nezanechal, proti odôvodneniu rozsudku v bode 10 - nemal príjem v roku 2014 1.000,- Eur mesačne, poberal len príspevok na opatrovanie. Na výzvu súdu prvej inštancie, aby doplnil odvolanie, v akom rozsahu rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda, ako má odvolací súd o odvolaní rozhodnúť, aby predložil tvrdenia, na ktoré sa v odvolaní odvoláva, otec maloleťmu dieťaťu podaním doručeným súdu dňa 12. 04. 2019 doplnil podanie tak, že napáda rozsudok v celom rozsahu, navrhuje prispievať rovnako ako dvom ďalším nezaopatreným deťom = 33,- Eur mesačne. Priložil fotokópiu rozsudku Okresného súdu Levice v konaní 10Nc/3/2003 a 10P/338/2006, úmrtný list N. I..

3. Matka maloleťmu dieťaťu k odvolaniu otca v písomnom vyjadrení uviedla, že pokiaľ sa otec v odvolaní vyjadruje, že predvolanie mu bolo doručené dva dni po pojednávaní, jej bolo doručené vo veľkom predstihu, a teda nepokladá to za pochybenie ani súdu, ani jej; taktiež Úrad práce sociálnych vecí a rodiny K. podľa jej vedomostí vyhľadal otca maloleťmu dieťaťu vo veci preskúmania podmienok jeho bývania, ktoré odmietol, takže otec maloleťmu dieťaťu vedel, že takýto súd bude a predvolanie mohol očakávať a tak si ho prebrať v lehote pred pojednávaním. Jeho ďalšie dve deti boli na pojednávaní spomenuté, súd o nich vedomosť mal, ona nevidí dôvod tieto deti v návrhu spomínať, keďže nie sú predmetom pojednávania. Matka týchto detí je v rozdielnej finančnej situácii a otec je s nimi v pravidelnom styku, a teda sa o ne stará. O tieto deti sa staral vždy aj mimo povinného výživného aj v období, keď ona s otcom dieťaťu spolu žili a boli v kontakte, avšak o dcéru sa mimo povinného výživného a veľakrát ani v rámci povinného výživného nestaral. Uviedla, že aj v tomto období podávala oznámenie na políciu z dôvodu neplatenia výživného, keďže od konania súdu v septembri 2018 na maloleťmu K. nezaplatil žiadne výživné a takto sa to deje pravidelne. Pokiaľ otec uvádza, že opatroval osobu so zdravotným postihnutím, od obdobia, kedy ju opatroval a táto osoba zomrela, teda ako uvádza, od októbra 2018, uplynul viac ako rok, kedy si mohol nájsť zamestnanie, aby bol schopný platiť výživné a starať sa aspoň takýmto spôsobom o svoje dieťa. Jeho zdravotný stav nebráni možnosti sa zamestnať, nevidí ona prekážky v jeho možnosti zamestnať sa. Pokiaľ uvádza, že jej nenechal žiadne dlhy, aj keď to nie je predmetom tohto konania, dlhy jej zostali zo spoločného podnikania, ktoré ich oboch živilo po celých šesť rokov ich spoločného života. Keďže otec maloleťmu dieťaťu nemohol žiadať o dotácie na jeho meno z dôvodu nezhôd a sankciám, ona si otvorila živnosť a začala podnikanie na jej meno v Y. odvetví v období, keď začali tiež žiť v spoločnej domácnosti s otcom maloleťmu dieťaťu, ktorý mal skončenú strednú aj vysokú školu v Y. odbore a mal adekvátne vzdelanie na toto podnikanie, pričom už v predošlom období v tomto aj podnikal. V súvislosti s týmto podnikaním ona bola nútená vyhlásiť konkurz, ktorý stále trvá. Opätovne poukázala, že finančne jej pomáha jej matka. Keďže otec maloleťmu dieťaťu je zdravý človek bez akéhokoľvek postihnutia, má schopnosť sa zamestnať, navrhla zamietnuť odvolanie a vyhlásiť právoplatnosť pôvodného rozhodnutia o zvýšení povinného výživného na maloleťmu K. E. na sumu 100,- Eur mesačne.

4. Kolízny opatrovník maloleťmu dieťaťu sa k odvolaniu otca nevyjadril.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil a vo výroku II., ktorým súd rozhodol o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01. 09. 2018 do 27. 09. 2018, zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/

CSP a v zmysle § 391 ods. 1 vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v časti rozhodovania o nedoplatku na zročnom výživnom.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Odvolací súd uvádza, že matka maloletého dieťaťa sa podaným návrhom domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu na sumu 100,- Eur mesačne, pričom vyživovacia povinnosť otca k maloletému dieťaťu naposledy bola určená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/65/2012 - 8 zo dňa 19. 06. 2012, ktorým bolo výživné určené sumou 30 % zo životného minima pre nezaopatrenú nepľnoletú osobu podľa osobitného zákona, ktorým rozsudkom súd schválil dohodu rodičov aj vo vzťahu k určeniu výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, čo sa týka určenia výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd uvádza, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí, čo sa týka výrokov I. a III., ako aj s jeho dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti na sumu 100,- Eur, správne prihliadol predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa pri aplikácii aj článku 5 Zákona o rodine, aplikácii § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Odvolacie dôvody uvedené v odvolaní otca maloletého dieťaťa odvolací súd nepovažuje za také, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť správnosť právneho posúdenia veci vykonaného súdom prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu, pričom odvolací súd poukazuje zároveň na to, že otec maloletého dieťaťa v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa vo svojom odvolaní uvádza, že na pojednávaní sa nezúčastnil, lebo predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dva dni po pojednávaní, pojednávanie bolo skôr, ako uplynula doba na prevzatie predvolania, odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd prvej inštancie vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 27. 09. 2018, pričom rodičov maloletého dieťaťa predvolával na pojednávanie prostredníctvom pošty, matka prevzala predvolanie na pojednávanie dňa 10. 09. 2018. Otcovi maloletého dieťaťa bolo predvolanie na pojednávanie doručované na adresu C. XX, C., neúspešne dňa 11. 09. 2018, pričom zásielka otcom maloletého dieťaťa nebola v odbernej lehote prevzatá, zo správy Slovenskej pošty a. s. vyplýva, že zásielka bola vrátená súdu dňa 18. 09. 2018 a súdu doručená dňa 19. 09. 2018. Z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplýva, že otec maloletého dieťaťa od 20. 02. 2018 do 20. 02. 2023 je prihlásený k prechodnému pobytu na adrese C. XX, C., teda súd prvej inštancie predvolával otca maloletého dieťaťa na pojednávanie z adresy v súlade s ust. § 106 ods. 1 CSP, pričom v súlade s ust. § 111 vykonal súd doručovanie písomností - predvolanie na pojednávanie - do vlastných rúk otca maloletého dieťaťa a keďže zásielka súdu sa vrátila z adresy, na ktorej má otec maloletého dieťaťa evidovaný prechodný pobyt v Registri obyvateľov SR, ako neprevzatá s tým, že zásielku si otec maloletého dieťaťa v odbernej lehote neprevzal, považuje sa dňom vrátenia, t. j. dňom 19. 09. 2018 (tak ako to vyplýva z podacej pečiatky) predvolanie na pojednávanie za doručené otcovi maloletého dieťaťa v zmysle § 111 ods. 3 CSP. Z týchto dôvodov neobstojí tvrdenie otca maloletého dieťaťa, že predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené až dva dni po vytýčenom pojednávaní, keďže z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že okrem uvádzaného predvolania, tak ako je toto špecifikované vyššie, súd iným spôsobom, resp. opakovane predvolanie na pojednávanie otcovi maloletého dieťaťa nedoručoval. Skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa si neprevzal zásielku doručovanú mu na adresu prechodného pobytu, ktorú má evidovanú v Registri obyvateľov SR, nemožno považovať za prípadnú vadu v procesnoprávnom postupe súdu prvej inštancie, keďže tento postupoval v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, konkrétne ustanovenia § 111 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak nemožno doručiť písomnosť na

adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručení, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Nič teda nebránilo súdu prvej inštancie, aby vo veci konal a aj rozhodol na pojednávaní dňa 27. 09. 2018. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa v odvolaní namietal, že navrhovateľka neuviedla, že otec maloletého dieťaťa má ešte dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, táto námietka vo vzťahu k správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je dôvodná, keďže aj z fotokópie rozsudkov, ktoré otec maloletého dieťaťa k doplneniu odvolania doložil, je nepochybné, že v čase rozhodovania o vyživovacej povinnosti k maloletej K. E. v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/65/2012 rozsudkom zo dňa 19. 06. 2012 už otec maloletého dieťaťa mal vyživovaciu povinnosť k maloletému Z. E., nar. XX. XX. XXXX, vo vzťahu ku ktorému dieťaťu bola schválená rodičovská dohoda tak, že otec sa zaviazal prispievať na výživu tohto dieťaťa sumou 1.000,- Sk mesačne, počnúc dňom 01. 06. 2003, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 03. 09. 2003, ako aj k maloletému E. E., nar. XX. XX. XXXX, vo vzťahu ku ktorému dieťaťu Okresný súd Levice v konaní sp. zn. 10P/338/2016 schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu tohto dieťaťa sumou 1.000,- Sk mesačne, počnúc dňom 01. 12. 2006, pričom rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť dňom 02. 01. 2007. Teda u otca maloletého dieťaťa nedošlo od posledného rozhodovania o jeho vyživovacej povinnosti k maloletej K. E. rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/65/2012 - 8 zo dňa 19. 06. 2012 k žiadnej zmene pomerov, čo sa týka počtu vyživovacích povinností otca k maloletým deťom, a teda nedošlo u neho ani k žiadnej zmene pomerov z tohto dôvodu. Pokiaľ v ďalšom otec maloletého dieťaťa namietal odôvodnenie bodov 6, 9 a 10 rozsudku súdu prvej inštancie s poukazom, že do októbra 2017 opatroval osobu so zdravotným postihnutím, matke maloletého dieťaťa nezanechal žiadne dlhy a nemal príjem v roku 2014 vo výške 1.000,- Eur mesačne, odvolací súd nepovažuje za prijateľné odvolacie námietky s poukazom predovšetkým na právne posúdenie vykonané súdom prvej inštancie, keď súd správne dospel na základe vykonaného dokazovania k názoru, že na strane maloletého dieťaťa nepochybne s prihliadnutím na uplynutú dobu a nástup maloletého dieťaťa do X. ročníka základnej školy došlo k zmene pomerov a je v záujme maloletého dieťaťa zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca k tomuto dieťaťu. Odvolací súd sa v zhode so súdom prvej inštancie domnieva, že otec maloletého dieťaťa je schopný, keďže v konaní neboli preukázané žiadne obmedzenia, napríklad vo vzťahu k zdravotnému stavu, s prihliadnutím na jeho vek a vzdelanie zabezpečiť si dostatočný príjem tak, aby bol schopný prispievať na výživu maloletého dieťaťa súdom stanovenou výškou výživného v rozsahu 100,- Eur mesačne od 01. 09. 2018. Správne súd prvej inštancie poukázal, že hoci je otec maloletého dieťaťa dlhodobo evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v určitom období poberal aj príspevok na opatrovanie, a to do 31. 10. 2017, s prihliadnutím na dĺžku evidencie otca v evidencii uchádzačov o zamestnanie je nepravdepodobné, že by si pri skutočnom záujme nebol schopný nájsť akúkoľvek prácu počas šiestich uplynulých rokov, preto súd správne pri aplikácii § 75 ods. 1 Zákona o rodine dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca maloletého dieťaťa prispievať na výživu maloletej K. sumou 100,- Eur mesačne s poukazom na to, že už v roku 2014 sa otec maloletého dieťaťa v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 9P/20/2014 vyjadril, že A. E. si privyrába mesačne cca 1.000,- Eur. To, že vykonáva rovnakú činnosť, v konaní bolo preukázané aj správou zo šetrenia pomerov, ktoré vykonal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny P.B. (správa zo dňa 26. 09. 2018), v ktorej je uvedené, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny K. vykonal šetrenie pomerov na adrese prechodného pobytu otca, pričom bolo zistené, že sa zdržiava v E. na E., kde bol aj zastihnutý v súvislosti práve s A. E.. Pokiaľ pri tomto šetrení otec uviedol, že z tohto chovu má príjem 300,- Eur mesačne, aj podľa názoru odvolacieho súdu je nepravdepodobné, že by oproti roku 2014 za situácie, že otec maloletého dieťaťa je už od roku 2012 stále v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pri tvrdenom príjme v roku 2014 1.000,- Eur mesačne, otec zotrval pri rovnakej činnosti pri zníženom príjme 300,- Eur tak, ako to uvádzal pri šetrení. Povinnosťou každého rodiča, teda aj otca maloletého dieťaťa je snažiť sa zabezpečiť spôsobom, aby bol schopný plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, teda aj vo vzťahu k maloletej K. E., navyše za situácie, že otec maloletého dieťaťa okrem určeného výživného žiadnym iným spôsobom na výživu maloletého dieťaťa neprispieva, resp. o dieťa sa osobne žiadnym spôsobom nestará. Vzhľadom teda už na vyššie uvedené sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s posúdením, ktoré vykonal súd prvej inštancie, keď dospel k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca maloletého dieťaťa s prihliadnutím na vyššie uvedené zákonné ustanovenia prispievať na výživu maloletého dieťaťa stanovenou sumou výživného, pričom zvýšenie vyživovacej povinnosti otca v takejto výške k maloletému dieťaťu je v záujme maloletého dieťaťa, ktorý záujem je v konaní o určení vyživovacej povinnosti prvoradý. Z týchto dôvodov preto odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým zvýšil výživné otca na maloleté dieťa a vo výroku III., ktorým konštatoval zmenu výroku rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/65/2012 - 8 zo dňa 09. 06. 2012 v časti výživného pre maloleté dieťa, potvrdil, keďže je vecne správne.

11. Keďže však otec maloletého dieťaťa podal odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, pričom odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 66 CMP nie je viazaný odvolacími dôvodmi, preskúmaním veci odvolací súd zistil, že pokiaľ súd rozhodoval výrokom II. o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01. 09. 2018 do 27. 09. 2018, ktorý nedoplatok stanovil vo výške 170,- Eur mesačne, pričom otcovi maloletého dieťaťa povolil zaplatiť tento nedoplatok vo výške 170,- Eur mesačne v dvoch mesačných splátkach po 50,- Eur a v jednej mesačnej splátke vo výške 20,- Eur spolu s bežným výživným, tento výrok rozsudku súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, keď v bode 26 odôvodnenia len uviedol, že dlžné výživné, ktoré vzniklo otcovi maloletého dieťaťa, povolil splatiť v mesačných splátkach spolu s bežným výživným, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V tejto časti (výrok II.) rozsudok súdu prvej inštancie nie je žiadnym spôsobom odôvodnený, keď súd prvej inštancie pri odôvodnení rozhodnutia výroku II. nepostupoval v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd zároveň uvádza, že je evidentné z výroku rozhodnutia, že súd vyčíslaval nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01. 09. 2018 do 27. 09. 2018, t. j. za mesiac september 2018, pričom aj s prihliadnutím na výšku zvýšeného výživného sumou 100,- Eur je nepochybne výška nedoplatku vo výroku II. súdom prvej inštancie určená nesprávne s prihliadnutím na výšku vyživovacej povinnosti určenej v konaní sp. zn. 6P/65/2012. Keďže však rozhodnutie súdu (výrok II.) nebolo súdom prvej inštancie žiadnym spôsobom odôvodnené, takýmto postupom súd prvej inštancie sa dopustil nesprávneho procesného postupu, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie (výrok II.) žiadnym spôsobom neodôvodnil, teda ani odvolací súd nemôže posúdiť, na základe akých úvah, akého právneho posúdenia a na základe akých skutočností dospel súd prvej inštancie k vyčísleniu nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01. 09. 2018 do 27. 09. 2018 sumou 170,- Eur. Z týchto dôvodov bolo preto potrebné rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v zmysle § 391 ods. 1 CSP. V ďalšom konaní súd prvej inštancie ustáli výšku nedoplatku na zročnom výživnom s prihliadnutím na výšku vyživovacej povinnosti určenú súdom prvej inštancie po zohľadnení určenej výšky výživného rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/65/2012 - 8 zo dňa 19. 06. 2012, pričom zároveň súd prvej inštancie vykoná aj náležité dokazovanie k otázke, či otec maloletého dieťaťa po rozhodnutí súdom prvej inštancie plnil vyživovaciu povinnosť a v akom rozsahu, a to aj nad rámec určenia vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/65/2012 - 8 zo dňa 19. 06. 2012, svoje rozhodnutie náležite odôvodní tak, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

12. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).